

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ੫

ਮਨ ਕਹ ਅਹੰਕਾਰਿ ਅਫਾਰਾ
ਦੁਰਗੰਧ ਅਪਵਿਤ੍ਰੁ ਅਪਾਵਨ ਭੀਤਰਿ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਛਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਸਿਮਰਿ ਪਰਾਨੀ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਜਿਨਿ ਧਾਰਾ ॥
ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਲਪਟਾਵਹਿ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰਾ ॥੧
ਅੰਧ ਗੁੰਗ ਪਿੰਗੁਲ ਮਤਿ ਹੀਨਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ॥
ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸਮਰਥਾ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਬਿਚਾਰਾ ॥੨॥੧੧॥

Translation*

Devchandhari V [SGGS: p. 530]

O mind, why are you so puffed up with egotism?
Whatever is seen in this foul, impure and filthy world, is only ashes. || 1. ||
Pause ||

Remember the One who created you, O mortal; He is the Support of your soul, and the breath of life. One who forsakes Him, and attaches himself to another, dies to be reborn; he is such an ignorant fool! || 1 ||

I am blind, mute, crippled and totally lacking in understanding; O God, Preserver of all, please SAve me! The Creator, the Cause of causes is all-powerful; O Nanak, how helpless are His beings! || 2 || 11 |